

Bruxelles, den 18.12.2012
COM(2012) 771 final

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

om gennemførelsen af

instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område

Anden rapport – Årlige handlingsprogrammer for 2010 og 2011

{SWD(2012) 436 final}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING	5
2.	STØTTEMODTAGERENS GENNEMFØRELSE AF INSC	7
3.	GENNEMFØRELSE AF DE ÅRLIGE HANDLINGSPROGRAMMER I TAL	9
4.	KONKLUSIONER	12

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

om gennemførelsen af

instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område

Anden rapport – Årlige handlingsprogrammer for 2010 og 2011

SAMMENFATNING

Denne rapport og ledsagedokumentet hertil vedrører alle de årlige handlingsprogrammer (AAP) under instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (INSC) siden 2007, som fortsat løber i 2010 og 2011. Den beskriver også udviklingen med hensyn til AAP 2010 og AAP 2011.

Instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (INSC 2007-2013) trådte i kraft den 1. januar 2007. Dets hovedformål er at fremme et højt nukleart sikkerhedsniveau, strålingsbeskyttelse og gennemførelse af effektiv sikkerhedskontrol med nukleart materiale i tredjelande verden over.

I 2010 og 2011 fortsattes under INSC-programmet det samarbejde om sikkerhed på det nukleare område, der blev indledt med landene i det tidligere Sovjetunionen under TACIS-programmet (faglig bistand til Samfundet af Uafhængige Stater) (se artikel 18 i rapporten for 2007-2009)¹, men dets geografiske dækning blev udvidet til at omfatte hele verden. Indikativprogrammet for 2010-2011 og de årlige handlingsprogrammer for de respektive år blev vedtaget af Kommissionen under hensyntagen til udtalelsen fra INSC-udvalget.

Hovedmålene med INSC i perioden 2010-2011 var at styrke de regulerende myndigheder i modtagerlandene, fremme en effektiv nuklear sikkerhedskultur på alle niveauer og forbedre sikker og forsvarlig forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald.

Samarbejdet om sikkerhed på det nukleare område skiftede gradvist fokus i retning af øget inddragelse af tredjelandes regulerende myndigheder på det nukleare område samt forvaltning af radioaktivt affald og begrænsning af forureningsskader på anlægsområdet. I den forbindelse bør den løbende indsats for at begrænse forureningsskaderne i de områder i Centralasien, hvor man tidligere har brudt og forarbejdet uran, fremhæves.

Efter ulykken i Fukushima-Daiichi opfordrede Kommissionen de lande, der var omfattet af EU's naboskabspolitik, til at deltage i drøftelser om at udvide de omfattende risiko- og sikkerhedsvurderinger ("stresstest") af fungerende kernekraftværker, herunder en fagfællebedømmelse af nationale rapporter, da det skønnedes, at nogle af disse lande kunne drage nytte af at samarbejde med Kommissionen om gennemførelsen af disse foranstaltninger inden for rammerne af INSC. Ukraine besluttede at følge samme tidsplan som for stresstestene i Den Europæiske Union uden at anmode om INSC-støtte. Armenien anmodede om teknisk støtte til gennemførelse af testene, der var medtaget i INSC under AAP 2011 del II.

¹ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelsen af instrumentet om samarbejde om nuklear sikkerhed – Første Rapport – årlige handlingsprogrammer 2007, 2008 og 2009.

Den vigtigste udvikling i samarbejdet om sikkerhed på det nukleare område og bistand under INSC i 2010 og 2011 er beskrevet i nedenstående rapport. Yderligere detaljer om projekterne under handlingsprogrammerne fra 2007 til 2011 findes i Kommissionens arbejdsdokument, der ledsager denne rapport.

1. INDLEDNING

Rapporten er forelagt for Europa-Parlamentet og Rådet og fremsendt til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget i overensstemmelse med de krav til rapportering, der er fastsat i artikel 18 i Rådets forordning (Euratom) nr. 300/2007 af 19. februar 2007 om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område², i det følgende benævnt INSC-forordningen.

For at tage fat på de sikkerhedsspørgsmål, som medlemsstaterne rejste efter Tjernobylulykken, lancerede Kommissionen i 1991 TACIS-programmets del om nuklear sikkerhed. Mellem 1991 og 2006 blev der afsat mere end 1,3 mia. EUR til projekter om nuklear sikkerhed.

EU's bistands- og samarbejdsaktiviteter i forbindelse med nuklear sikkerhed fortsatte efter 2007 under instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (INSC)³. Der er med INSC indført en række ændringer i forhold til TACIS-programmet om nuklear sikkerhed, som er værd at bemærke.

For det første er den geografiske dækning ikke længere begrænset til landene i det tidligere Sovjetunionen. Den omfatter *tredjelande* verden over. Således kan de erfaringer, Kommissionen har gjort i forbindelse med TACIS-programmet⁴, anvendes til at imødekomme behovene i nye vækstlande og lande, der allerede råder over kernekraftværker, og hvor en forbedret sikkerhed er nødvendig, navnlig i lande med hurtigt voksende atomprogrammer. I 2008 bekendtgjorde Kommissionen sin brede strategi i en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet⁵.

På baggrund af det potentielle behov for samarbejde om nuklear sikkerhed på verdensplan foreslog Rådet en række kriterier, der skal overholdes, når projekter med nye lande tages op til overvejelse⁶. Kommissionen tog disse kriterier i betragtning ved revisionen af INSC-strategien for 2010-2013⁷, der også omfattede geografiske prioriteringer.

For det andet fokuserede TACIS-programmet på *bistand* i forbindelse med sikkerhed på det nukleare område, herunder i mange tilfælde levering af udstyr ("hård bistand"), mens formålet

² Artikel 18 i INSC-forordningen fastsætter, at "Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de i henhold til denne forordning truffede foranstaltninger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af bistanden. Rapporten fremsendes også til Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Rapporten skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultaterne og gennemførelsen af budgetforpligtelser og -betalinger efter land, region og samarbejdssektor".

³ Rådets forordning (Euratom) nr. 300/2007 af 19.2.2007 om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerheden på det nukleare område (EUT L 81 af 22.3.2007, s. 1).

⁴ TACIS (programmet for faglig bistand til samfundet af uafhængige stater) var Europa-Kommissionens program om bistand til 12 lande i Østeuropa og Centralasien (Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Hviderusland, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Ukraine og Usbekistan) og Mongoliet i deres overgang til en demokratisk markedsorienteret økonomi.

⁵ Se meddelelsen "Den internationale udfordring fra nuklear sikkerhed og sikring" (KOM(2008)312 af 22.5.2008).

⁶ Rådets konklusioner af 9.12.2008 om bistand til et tredjeland inden for nuklear sikkerhed og sikring: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/trans/104601.pdf.

⁷ Revised Strategy for Community Cooperation Programmes in the field of Nuclear Safety for the period 2010-2013 (C/2009/922) (Revideret strategi for EU's samarbejdsprogrammer på området for nuklear sikkerhed).

med INSC er øget *samarbejde* med henblik på at forbedre sikkerheden på det nukleare område, herunder levering af udstyr i ganske få tilfælde eller slet ikke ("blød bistand"). Partnerne opfordres også til at spille en mere aktiv rolle ved udformningen, forvaltningen og gennemførelsen af programmet og projekterne.

Kommissionen vil fortsat fremme medfinansieringsordninger med partnerorganisationer generelt ved at bidrage med naturalier (menneskelige ressourcer) og med leverancer eller bygge- og anlægsarbejder (yderligere undersøgelser, anlægsarbejder) på grundlag af detaljerede finansieringsplaner, der er aftalt på forhånd.

For det tredje har det forhold, at INSC dækker et større geografisk område, end TACIS gjorde, øget behovet for internationalt samarbejde og koordinering af aktionerne med andre donorer og Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA).

Denne rapport giver oplysninger om de årlige handlingsprogrammer for årene 2010 og 2011, herunder projekter, der blev godkendt indtil udgangen af 2011 og status for gennemførelsen af disse medio 2012. Projekter, der er omhandlet i disse AAP, og for hvilke udbudsproceduren endnu ikke er påbegyndt, er ikke nævnt.

De indledende problemer i overgangen fra TACIS til INSC, der hovedsagelig skyldtes forsinkelserne med at få partnerlandene til at underskrive finansieringsaftalerne i det nye format, er i mellemtiden stort set blevet løst, undtagen hvad angår Den Russiske Føderation og Brasilien.

2. STØTTEMODTAGERENS GENNEMFØRELSE AF INSC

I **Ukraine** fortsatte INSC med at yde målrettet støtte til reguleringsmyndigheden og kernekraftoperatøren med henblik på at forbedre sikkerheden på det nukleare område. Der blev også fortsat ydet støtte til forvaltning af radioaktivt affald og nuklear sikkerhedskontrol generelt. Ukraine var fortsat det land, der modtog mest støtte fra INSC-programmet. Tjernobyl-reaktorfonden (CSF) modtog supplerende midler i 2010 og 2011 med henblik på at fuldende den nye indkapsling senest i 2015.

I **Den Russiske Føderation** fortsatte de projekter, der blev indledt under TACIS, under INSC, men det har ikke været muligt at igangsætte nye projekter, da der fortsat ikke er enighed om de passende rammer for samarbejdet. Det drøftes, om samarbejdet kan genoptages inden for snævrere rammer, men drøftelserne har hidtil været forgæves.

I **Armenien** er der iværksat vigtige projekter omkring Medzamor-kernekræftværket for at tage hånd om de hastende sikkerhedsspørgsmål, mens værket er i drift. Kommissionen var dog fortsat af den opfattelse, at det ikke er muligt at opgradere værket til moderne sikkerhedsstandarder for kernekraftværker, og at det derfor bør lukkes og afvikles snarest muligt. Projekterne omhandlede uddannelse af personalet, bistand til de regulerende myndigheder og udarbejdelse af en strategi for forvaltning af affaldet med henblik på nedlukning af værket.

I **Belarus og Georgien** fortsatte samarbejdet med relativt små projekter, der både støtter landenes nukleare regulerende myndigheder og projekter vedrørende forvaltning af radioaktivt affald i Georgien. Med hensyn til Belarus drøftede man at styrke samarbejdet med de regulerende myndigheder for at forbedre deres kapaciteter med henblik på at foregribe opførelsen af et nyt kernekraftværk i landet.

Der blev opnået enighed om et regionalt projekt med henblik på at tilvejebringe en lovgivnings- og reguleringsramme for begrænsning af forureningsskader i områder i Centralasien, hvor man tidligere har brudt uran. Samarbejdsprojekter med **Kirgisistan, Tadsjikistan og Usbekistan** sigter mod at begrænse skader i forskellige tidligere uranproduktionsområder, og der er et samarbejdsprojekt i gang med **Mongoliet** om etablering af en reguleringsramme for uranminer og formalingsaktiviteter samt uddannelse.

Programmet blev udvidet til nye lande i tre regioner som følger:

Lande omfattet af **den europæiske naboskabspolitik**: Samarbejdsprojekterne under INSC ydede støtte til de regulerende myndigheder på det nukleare område, og der blev iværksat kapacitetsopbygningsprojekter i **Egypten, Jordan og Marokko**. Processen er dog blevet forsinket af bl.a. politiske begivenheder (det arabiske forår). Der blev iværksat et projekt i **Irak** vedrørende opbygning af kapacitet på nedlukningsområdet og inden for forvaltning af nukleare anlæg og forvaltning af radioaktivt affald (under stabilitetsinstrumentet). Ifølge AAP 2011 vil dette arbejde blive udvidet gennem et projekt til etablering af sikker bortskaffelse af radioaktivt affald fra forskellige nedlukkede nukleare anlæg.

Sydøstasien: Der blev godkendt projekter for **Filippinerne** (endnu ikke iværksat) og **Vietnam** (påbegyndt medio 2012) med henblik på at støtte de regulerende myndigheder. Et foreslået projekt vedrørende Malaysia blev udsat til AAP 2012.

Latinamerika: Der blev iværksat projekter med de regulerende myndigheder for sikkerhed på det nukleare område og operatøren i **Brasilien** under AAP 2009 og AAP 2010 (finansieringsaftalen om projektet vedrørende operatører af kernekraftværker under

AAP 2010 del II blev ikke underskrevet af de brasilianske myndigheder inden udgangen af 2011, og projektet måtte derfor annulleres). Der blev også etableret kontakt med **Mexico** og **Argentina**, og de første besøg fandt sted i 2010. For Mexicos vedkommende blev der under AAP 2010 godkendt et projekt med henblik på at støtte de regulerende myndigheder på det nukleare område samt et projekt til udvikling af en politik og en strategi for forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald, som blev indledt i 2012. Der er dog hidtil ikke opnået enighed om mulighederne for et samarbejde om sikkerhed på det nukleare område med Argentina.

Kina: Der blev godkendt et samarbejdsprojekt med den kinesiske nationale regulerende myndighed på det nukleare område og dens transmissionssystemoperatør (TSO) under AAP 2011. Det har til formål at forbedre reguleringsordningen for sikkerheden på det nukleare område i Kina i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder og bedste praksis samt at styrke Kinas beredskab i tilfælde af alvorlige ulykker og at bistå med udviklingen af en strategi for forvaltning af radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel.

Samarbejdet med IAEA er blevet udvidet, så det omfatter støtte til tematiske tekniske aktiviteter på landeniveau og regionalt niveau. Målet var yderligere udvikling af sikkerhedskulturen, kapacitetsopbygning af de regulerende myndigheder, affaldsforvaltning, sikkerhed i forskningsreaktorerne og jordskælvssikring.

Der blev ydet betydelig finansiel støtte til **Tjernobyl-reaktorfonden (CSF)** og **den nukleare sikkerhedskonto (NSA)**, der forvaltes af EBRD på vegne af donorlandene. Arbejdet med at stabilisere den eksisterende indkapsling af Tjernobyl-kernekraftværkets enhed 4 blev afsluttet. Udformningen af den nye indkapsling samt forberedelsen af anlægget til dets samling nærmede sig sin afslutning i rapporteringsperioden. På tilsagnskonferencen i april 2011 i Kiev, der faldt sammen med mindehøjtideligheden i anledning af 25-året for Tjernobylulykken, blev der givet tilsagn om de 740 mio. EUR, der er nødvendige for at fuldende projektet. Der blev fortsat gjort fremskridt med de større projekter i overensstemmelse med det omkostningsoverslag og den tidsplan, som blev aftalt i 2010, og de forventes at blive afsluttet i oktober 2015⁸.

⁸ De nukleare sikkerhedsprojekter vedrørende forvaltning af radioaktivt affald under TACIS-programmet var fortsat i gang på Tjernobyl-kernekraftværket i rapporteringsperioden.

3. GENNEMFØRELSE AF DE ÅRLIGE HANDLINGSPROGRAMMER I TAL

INSC-forordningen blev vedtaget den 19. februar 2007. 2007-2013-strategien og det første indikativprogram, der dækker perioden 2007-2009⁹, blev vedtaget af Kommissionen den 8. august 2007. Indikativprogrammet for 2010-2011 blev godkendt og vedtaget i 2009¹⁰.

På grund af tidsplanerne for vedtagelse af handlingsprogrammerne (på årsbasis) og den lange tid, godkendelsesprocedurerne tager for myndighederne i partnerlandene, er gennemførelsen af de fleste projekter under INSC først startet i 2009, og gennemførelsen af de fleste projekter under AAP 2010 og 2011 skulle påbegyndes i 2012.

Det årlige handlingsprogram for 2010 (AAP 2010)

Tildelinger

AAP 2010 blev præsenteret i to dele:

- Del I – 7,7 mio. EUR¹¹
- Del II – 61,627 mio. EUR¹²

Gennemførelse – vigtigste begivenheder indtil midten af 2012

Finansieringsaftalerne om del II-projekterne i AAP 2010 blev alle underskrevet undtagen den, der vedrørte den brasilianske operatør (Brasilien indgik ikke finansieringsaftalen inden udgangen af 2011, og projektet blev annulleret). Del I-projekterne under AAP 2010 krævede ikke finansieringsaftaler¹³.

Under AAP 2010 er der indtil videre blevet underskrevet aftaler med Jordan (der blev aftalt et projekt på 1,2 mio. EUR med henblik på at yde bistand til udvikling og styrkelse af kapaciteten hos den jordanske regulerende myndighed på det nukleare område) og med Mexico (der blev aftalt to projekter til ca. 3 mio. EUR om samarbejde med Mexicos regulerende myndighed og samarbejde om udvikling af en politik og en strategi for forvaltning af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald i Mexico). Endvidere blev der underskrevet aftaler om "flerlande"-projekter (tre projekter til 3,475 mio. EUR til etablering af sammenkoblede netværk med henblik på at forbedre kommunikations- og uddannelsessystemer inden for forvaltning af radioaktivt affald samt flere uddannelses- og vejledningsaktiviteter for reguleringseksperter og TSO-eksperter) og IAEA-multiprojekter (et bidrag på 4 mio. EUR til støtte for IAEA-projekter, der forvaltes af afdelinger for teknisk samarbejde og sikkerhed i forbindelse med nukleare anlæg).

I december 2010 udbetalte Kommissionen 17 mio. EUR til Tjernobyl-reaktorfonden i forventning om den fjerde EU-forpligtelse, der skulle indgås i 2011.

⁹ Kommissionens afgørelse C/2007/3758 af 1.8.2007.

¹⁰ Kommissionens afgørelse C/2009/9820 af 8.12.2009.

¹¹ Kommissionens afgørelse C/2010/4283 af 29.6.2010.

¹² Kommissionens afgørelse C/2010/8265 af 29.11.2010.

¹³ Del I-projekterne under AAP 2010 og AAP 2011 krævede/kræver ikke en finansieringsaftale, da de normalt forvaltes ved direkte betalinger til internationale organisationer. Disse betalinger kræver i stedet en bidragsaftale.

Det årlige handlingsprogram for 2011 (AAP 2011)

Tildelinger

AAP 2011 blev også præsenteret i to dele:

- Del I – 38,7 mio. EUR¹⁴
- Del II – 35,9 mio. EUR¹⁵

Gennemførelse – vigtigste begivenheder indtil midten af 2012

Finansieringsaftalerne vedrørende del II-projekter under AAP 2011 var ved at blive udarbejdet eller fremsendt til partnerlandene. De skal underskrives inden udgangen af 2012. Del I-projekterne under AAP 2011 krævede ikke finansieringsaftaler.

Under AAP 2011 blev der underskrevet en kontrakt om støtte til operatøren som led i gennemførelsen af "stresstest" på det armenske kernekraftværk (ANPP). Der blev underskrevet en anden kontrakt om støtte til den armenske regulerende myndighed på det nukleare område (ANRA) i forbindelse med gennemgangen af operatørens selvevalueringsrapport. Disse tekniske støtteprojekter, der beløb sig til ca. 1,8 mio. EUR, var ved at blive udarbejdet med henblik på gennemførelse. Det er værd at bemærke, at den armenske regering havde accepteret at deltage i den omfattende risiko- og sikkerhedsvurdering ("stresstest"), som EU havde iværksat, og som nabolandene havde tilsluttet sig.

I april 2011 gav Kommissionen tilsagn om 122 mio. EUR i EU-støtte til de to Tjernobylyfonde "Tjernobylyl-reaktorfonden" og "den nukleare sikkerhedskonto" på tilsagnskonferencen i Kiev. På tilsagnskonferencen blev der tilvejebragt i alt 740 mio. EUR, nemlig det beløb, der er nødvendigt for at færdiggøre projekterne ifølge de omkostningsoverslag og den tidsplan, der blev aftalt i 2010. I rapporteringsperioden blev der fortsat gjort fremskridt med Tjernobylylprojekterne i overensstemmelse med det omkostningsoverslag og den tidsplan, der var aftalt, og projekterne forventes afsluttet i oktober 2015. En tredje rate på 34 mio. EUR blev udbetalt til Tjernobylyl-reaktorfonden under AAP 2011 i overensstemmelse med det tilsagn, der blev givet i 2011.

¹⁴ Kommissionens afgørelse C/2011/5784 af 17.8.2011.

¹⁵ Kommissionens afgørelse C/2011/9268 af 16.12.2011.

Oversigtstabel

Anvendelse af INSC-programmidlerne (mio. EUR – situationen midten af 2012)

ÅR	Forpligtede midler ¹⁶	Kontraherede midler	Udbetalte midler
2010	69 327	35 908	22 940
2011	74 608	37 002	34 423

¹⁶ Primære forpligtelser = endelige forpligtelser under AAP 2010 og AAP 2011.

4. KONKLUSIONER

Denne rapport er begrænset med hensyn til resultater og virkninger, eftersom gennemførelsen af INSC-programmet befinder sig på et relativt tidligt stadie. I rapporteringsperioden er kun nogle få projekter blevet afsluttet. De fleste projekter er under udarbejdelse eller ved at blive gennemført.

Medio 2012 befinder ca. 50 projekter under AAP 2007-2009 og yderligere 30 projekter under AAP 2010 og AAP 2011 sig på forskellige stadier af gennemførelsen. Flere af disse projekter er opdelt i en række forskellige delprojekter, som skal udbydes separat. Man er på nuværende tidspunkt ved at udarbejde udbudsdokumenter for de fleste projekter under AAP 2010 og AAP 2011. Alle disse projekter er fuldt forenelige med målene i INSC-forordningen.

Ved styrkelsen af den nukleare sikkerhedskultur gennem INSC indarbejdes de erfaringer, der er gjort med TACIS-programmet om nuklear sikkerhed, samtidig med at der tages hånd om nye behov inden for rammerne af et mandat, der ikke længere er begrænset til det tidligere Sovjetunionen.

INSC-programmet fortsatte de aktioner, der var blevet påbegyndt under TACIS-programmet, primært i Østeuropa, men samarbejdet blev gradvist udvidet såvel geografisk som indholdsmæssigt. Samarbejdet med de regulerende myndigheder på det nukleare område fortsatte med at blive udbygget, mens samarbejdet med operatørerne blev mindsket, og udviklingen af forsvarlig forvaltning af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, nedlukning og begrænsning af forureningsskader på anlægsområdet fik stigende betydning. Bidragene til Tjernobyfondene lagde fortsat beslag på en betydelig del af det årlige budget, men disse bør ophøre i 2013.

Programmets geografiske dækning voksede støt fra fire lande i 2007 til ca. 15 lande i 2010 og 2011, mens mulighederne for samarbejde med andre lande fortsat blev undersøgt. Antallet af modtagerlande forventedes at nå op på 17 med AAP 2012.

Gennemførelsen af INSC i 2010 og 2011 anses for at være fornuftigt målrettet, de godkendte projekter for at være godt udformet, og de af projekterne, der er blevet aftalt (hidtil er kun et begrænset antal blevet aftalt), udviklede sig godt. Når de er blevet gennemført, vil de bidrage betydeligt til at forbedre den nukleare sikkerhed og den nukleare sikkerhedskultur i modtagerlandene.

Afbrydelsen af samarbejdet med Den Russiske Føderation under INSC med hensyn til forskrifter på det nukleare område, forbedring af driftssikkerheden og tilvejebringelse af forsvarlig forvaltning af radioaktivt affald, nedlægning og begrænsning af forureningsskader var en skuffende udvikling. I betragtning af følgerne for nabolandene, den omstændighed, at Den Russiske Føderation er storeksportør af nuklear teknologi, og de gensidige fordele, der ville følge af et yderligere samarbejde mellem EU og Den Russiske Føderation, vil Kommissionen fortsætte med at undersøge, hvordan der kan etableres et effektivt og gensidigt tilfredsstillende samarbejde med Den Russiske Føderation på partnerskabsbasis.